

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Ł.U.**

skazanego z art. 118 ust. 1 w zb. z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r.

o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 września 2018 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa [...]/17,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we W.

z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K [...]/15,

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego Ł.U. kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K [...]/15, Ł.U. uznany został za winnego popełnienia czynu z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawach autorskich i prawach pokrewnych i za to skazany na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat. Nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości przez uiszczenie na rzecz

„A.” A.K. kwoty 332.992 zł oraz obciążono kosztami zastępstwa procesowego na rzecz oskarżyciela posiłkowego i poniesionymi przez Skarb Państwa wydatkami, zwalniając go od obowiązku uiszczenia opłaty.

Sąd Apelacyjny [...] wyrokiem z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa [...] /17, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego oraz zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, orzeczenie sądu *meriti* zmienił w ten sposób, że uznał Ł.U., przy zmienionym opisie czynu, za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 118 ust. 1 w zb. z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych i za to skazał go na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat. Ponadto, obniżono wysokość orzeczonego wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody do kwoty 164.800 zł oraz podwyższono wysokość zasądzonych od niego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa procesowego.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 228 k.p.k. w zw. z art. 229 k.p.k., art. 193 k.p.k. w zw. z art. 217 k.p.k., art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.

W konkluzji skarżący wniósł alternatywnie o: zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie skazanego lub uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowej we W. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie można podzielić stanowiska oskarżyciela publicznego co do konieczności oddalenia przedmiotowej kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Wydanie tego rodzaju rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy wchodzi w grę w wypadku, gdy przedstawiona do rozpoznania kasacja jest dopuszczalna, ponieważ wyłącznie wtedy istnieje możliwość merytorycznego odniesienia się do sformułowanych w niej zarzutów. Tymczasem kasacja sporządzona i wniesiona w tej sprawie przez obrońcę skazanego Ł.U. jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było nie –

jak to się sugeruje w odpowiedzi na nią – wydanie postanowienia na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., lecz pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sądu *ad quem* za przypisany skazanemu czyn wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W kasacji wniesionej przez obrońcę – co jednoznacznie wynika tak z przytoczonych wyżej zarzutów, jak i jej części motywacyjnej – nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna. W związku z tym konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k., ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. – w tym wypadku art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami postępowania kasacyjnego.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)

ał